

MIKSTURA (1) *sb f*

sg G mikstury. ◇ [A miksturę.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mieszanina [*mistura seu mixtura idem* – *zmieszanie Mącz 224a; mistura* – *mieszanina Calep; mieszanina, rzeczy pomieszanie, pomieszanie, zmieszanie* – *mistura Cn*]: Czego wy o wálzym [Synu Bożym] z ániolá y człówieká/ ábo z duchá y ciáálá/ lub z bořtwá y człówieczeńřtwá złączónego ábo řpoionego (bo řie żadná miárą mowy tey/ y tey teź mixtury wwiárować w rzeczy nie możecie [...]) powiedzieć y wierzyć nie możecie. *CzechRozm 54v; [[Kościół Rzymski] miał [początki wiary a nabożeństwa] nie całé/ y nie řzczere ná poły zmieřzáne z řydowřtwem [...] á jednak y z řamych Doktorow kořciólá Rzymřkiego řwiádectwá řá/ że teź mixturę ma dziřięyřzy Rzymřki Kořciól/ w náuce y w nabożeřtwie iáką ná řwych początkach miał. KonfGlicz A3v].*

Synonimy: mieszanina, pomieszanie, zmieszanie.

TG